

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
 „ 10 „
 „ 5 „

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izdane priloge: Ob novem letu „Kratki po Goriškem in Gradščanskem“ in „Kratki po Ljubljani in krajskih mestih“, dalje dva krat v letu „Vozni red železnice“, „Parnikov in poštinski voz“.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici šte. 7 I. nadst. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček. Na naročila brez depozitne naročnine se ne oziramo. Oglasi in poslanice se računajo po letit-vrstah: če tiskano 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsake vrste. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrste. Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

„Vse za narod, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Uredništvo

so nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. popoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. popoldne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni. Naročnino in oglase je plačati loco Gorica. Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in točkah: Schwarz v Šolski ul., Jellersitz v Nunski ul., Mr. Leban na tokašiču Jos. Verdi, Peter Krobelj v Knapovni ulici, I. Bajt v pokopališni ulici, I. Matijasi v ulici Formica, I. Hovaški v Korenski ulici št. 22; v Ljubljani v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Klerikalci in mladina.

Z divjo strastjo so se vrgli klerikalci na mladino. Zlasti si hočejo zaslužiti v svoje namene srednješolsko mladino. Pred vsem naj jim služi časopisje in brošure v pridobivanje mladih ljudi.

Za mladino izdajajo liste, katere trosijo okoli največ brezplačno, da bi se toliko bolj razširili med dijake krivi klerikalni nauki.

Poleg tajnih sestankov je časopisje njihovo glavno orodje v boju za priklopljanje mladine h klerikalnim vrstam. Imajo še druga sredstva; predavanje in denar — ali glavno ostane časopisje.

In klerikalci hočejo izrabiti veliko moč časopisja v to, da privabijo kolikor mogoče mladine v svoj tabor.

Sedaj so začeli izdajati list „Mladost“, različnih brošur, katere izdajajo „priatelji srednješolske mladine“, pa kar dežuje v vrste dijakov.

Glavno strašilo klerikalcev je: svoboda. Vse njihovo besedičenje se vrti okoli svobode, katero opisujejo od vseh strani za strašno nevarno zver. V mladino hočejo vcepiti velikanski strah pred svobodo, katere se je treba bati tako, kakor se hudič boji križa. Proč od svobode, kričijo, svoboda je pogubna, kdor svobodno misli, je brezverec, sploh hočejo uničiti vsako svobodo.

„Mladost“ je tudi prinesla „krase“ članek“ proti svobodi. Le svobode ne sme biti nič v človeštvu, svoboda je treba zatreti že v mladini. Svobodnega raziskovanja, svobodne znanosti ne sme biti, marveč vse mora tičati pod kruto roko dogme. Tako hočejo klerikalci.

Samo, kar se oni postavili za pravo, tisto naj ima neomejeno veljavo, tisto naj bo vodilo vsem drugim. Kar so nam dali učenjaki, kateri jim ne prija, vse tisto ni za nič, vse tisto je krivo, brezversko, vse tisto treba zatreti in spraviti s sveta. Tako pač velevali nameni posvetne moči cerkve. Cerkev si hoče podvreči svet tako, da bi zapovedovala le ona v vsem; zato pa se bojujejo proti vsaki svobodi, zato pa se bore za omejenost in za dogme.

Svoboda s sveta, dogme na prestol! Črna roka naj vodi ljudstvom dušo in telo ter izganja iz njih vsako hrpenenje po prostosti, po svobodnih poletih.

Ta moč, ki grabi tako silno naš narod, je velika. Zato pa je tudi velika nevarnost, ki preti mladini od najnovejšega početja s klerikalne strani.

Zastran! jo hočejo, oropati vsake svobodne misli ter jo pretvoriti v stroje, katere gonijo „višje sile“ po svoji volji. Seveda, da se to godi, treba dobiti v roke mladino ter jo predelati tako, da bo godna za klerikalne svrhe.

Najprvo treba izgnati iz nje svobodo — potem preidejo že tudi druge dobre lastnosti, ki dajo prostora hinavščini, zahrbnosti, laži in podlosti.

Po solah sicer učijo, da je Bog dal človeku prosto voljo, ali ker jim ta nauk ne more služiti pri znanih nakanah, ga zametajo ter se postavljajo proti Bogu samemu.

Proste volje ne sme imeti človek, prosto voljo se mora udušiti v njem; duševni hlapec rimskega klerikalizma mora postati; kar ta ukaže, tisto sme verovati, drugega nič. Ali razumete sedaj, zakaj se tako borijo proti svobodi? Ker vsak, kdor svobodno misli, vidi njihovo človeštvu pogubne namere, vidi vso zdivjanost in nemoralnost, ki je pri njih doma, ter se oobaruje izprijenosti, v katero pehajo druge, ko so jih oropali svobode.

Svoboda je človeštvu neobhodno potrebna ter stoji prav lepo v skladu s Kristusovimi nauki — ali ne z nauki farizejev in krivih prerokov, namišljenih pismoukov in prismuknjenih „katoliških“ učenjakov.

Nevarnost za mladino je velika — zato pa mora biti tudi velika skrb od strani naprednjakov, da se ne uresničijo klerikalni nameni v kvar mladine in v pogubo slovenskega naroda.

Tudi v Gorici stezajo klerikalci svoje grabežljive roke po mladini. Tiho in tajno delujejo ter zvaljajo v svoje mreže mladeniče, da bi jih pojaničarili.

Naša dolžnost bodi, da se klerikalni račun v tem pogledu temeljito prekrizajo.

DOPISI.

Iz ajdovskega okraja.

Z Vipavskega. — Klerikalce peče in boli, da so bili take imenitno poraženi v splošnem volilnem razredu in v skupini mest in trgov. Posebno se v tem odlikuje nek organizator, ki je dobro poznat kot „abstinentler“ — a je svoje dni čisto drugače živel.

„Nekdo“ se je v „Gorici“ na nečuvnen način zadržal na Ajdovci; boje ga v oči, da so Ajdovci kot en mož glasovali za Gabrščka. Saj vemo, da bi Gregorčič in comp. bella radi priklopili klerikalne šturije k Ajdovščini — a Hubelj je vmes! Drugod so povsod tako naredili pa zastoj!!

Vedi pri tej priliki, da niso glasovali samo Ajdovci, ampak tudi Križani v večini za Gabrščka. Tu so se ujeli klerikalci!

Klerikalna trdnjava je bila Sv. Križ; mi smo ji rekali Port Artur. In oni dan, ko smo imeli mi večino, smo tudi slišali, da se je reklo: „Port Artur je padel!“ Nič ni pomagalo, da so hodili nekateri lenuharji od hiše do hiše in strašili ljudi z vsakovrstnimi neumnostmi. Ljudstvo se je zavedlo in boje imelo kapucine za „nebodijihreba“. Otrleso se je klerikalne nadvlade, ker ve, da klerikalci je največji lump in da izkorišča vero v nelepe namene. Politika ni vera — in vera ni politika!

Omenjeni „organizator“ se deva na Ajdovce in jim podtika veliko stvari, katere je sam uganjal po Vrtovinu, Kamnjah, Skriljah in Sv. Tomažu, kajti imel ni niti časa spati. Imel je vedno besedo; tudi k Sv. Tomažu je prišel, a je napravil ravno narobe, ker ljudstvo je v večini glasovalo za napredno listo. Revčka je agitiranje tako „dol delo“, da si ne opomore to pomlad!

Dalje jim pravi, da redijo njegovi somišljeniki Ajdovce in poziva na bojkot proti Ajdovcem. Krščanska ljubezen katoliškega duhovnika!

K ajdovskim trgovcem ne hodijo klerikalci, ampak v velikej večini naprednjaki, saj je inel ajdovski okraj 240 glasov napredne večine v splošnem volilnem razredu. To je

menda lepa večina proti klerikalcem, ki so od zadnjih 40. zbornih volitev zgubili nič manj nego 340 glasov, ker takrat so imeli oni večino 100 glasov v ajd. okraju.

Zdražbar, le vzemi „Gorico“ in štej glasove, boš videl, da je res.

Le v svojem službenem kraju imaš večino, a ta večina je menda jako čudna, kajti znano je, da so klerikalci ljudje brez značaja, prepirači in razdirači prve vrste. Ako želiš, ti poskrbim primere, da se boš čutil, kako poznamo klerikalna srca.

Tvoj župan je liberelec, a je predsedal. Da, celo vaš poslanec Fon je bil liberelec. Menda, da to ni baš značajno, če se menja moč kakor luna vsakih 7 dni. Kaj hočemo, njim je vsakdo dober, samo da začne pihati v klerikalni rog, tudi če ima v srcu hudobijo vrh hudobije. Takih „značajev“ menda nima nobena druga stranka, kakor klerikalna.

Tudi mu ni prav, da se je počastila zmaga vrh Kucija (1200 m).

Ne vem, kdo je šel na Kucelj in tudi ne poznam dotičnih, a reči se jim mora, da so napravili to težavno pot v zimi v zavesti, da povzdignejo slavo zmage, a ne, da bi koga dražili, najmanj pa onega organizatorja.

Da so jih „Podgurci“ čakali z vilami, niso vedeli, pa se niso tudi zmenili, ker so imeli preveč čiste misli. Lepa pa ni od „Podgurcev“, da čakajo na svojega bližnjega iz zasede kakor volk na jagnje. Sram bi jih moralo biti, da bi se drznili napasti mirne potnike.

Iz Del-Ollca. — Klerikalci prihajajo v svoji neumnosti in skrajni laži tako daleč, da se jih mora kar občudovati radi njih močivosti in poguma, seveda po lažnjivi poti. Kjer koli obdelujejo človeka z raznimi izmišljenimi stvarmi, da ga le potem spravijo k sovražstvu. — Dvignil sem se tudi jaz, da pokažem, kje je resnica in kje tiči sama laž.

V zadnjem „Prim. L.“ (2. aprila) mi očita neki lažnjivec iz naše klerikalne občine, da sem pohajal po solah celih dvajset božjih let. Gospodu dopisniku so se menda zmešali možgani, ker — čujte ljudje gorski — zdaj štejem šele 21 let. Torej v enem letu svoje starosti sem že korakal v ljudsko

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

„Treh mušketirjev“.

Francoski spisal:

ALEXANDRE DUMAS.

(Dalje.)

Toda mladi človek se je spustil za čolnom, ali bolje pred njim. Čoln je moral plavati med skrajno točko nasipa, na kateri se je dvigal svetilnik, ki so ga ravnokar prižgali, in med pečino, ki je visela od druge strani nad morje. Videti je bilo od daleč tujca, ki je splezal na to pečino, da bi tako vladal čoln, kadar bi priplul mimo.

— A, tako! pravi Aramis Athosu, ta človek je torej vendar ogleduh!

— Kateri človek? vpraša Winter ter se obrne.

— No, ta, ki je šel za nami, ki naju je ogovoril in ki nas je počakal tam doli: glejte!

Winter se je obrnil ter sledil z očesom smeri Aramisovega prsta. Raz svetilnik je padala jasna svetloba na ožino, skozi katero so morali pripluti, in na pečino, kjer je stal pokoncu mladi človek, razoglav, s prekrizanimi rokama.

— On je! vsklikne lord Winter ter prime Athosa za roko, on je; zdelo se mi je pač, da sem ga spoznal, in nisem se varal.

— Kdo, on? vpraša Aramis.

— Sin miladin, odvrne Athos.

— Menih! vsklikne Grimand.

Mladi človek je slišal te besede; zdelo se je, kakor da hoče strmoglaviti v morje; čisto na robu pečine je stal, sklonjen nad valove.

— Da, jaz sem, strček! jaz sin miladin; jaz, menih: jaz, tajnik in zaupnik Cromwellov, in poznam vas sedaj, vas in vaše tovariše.

V čolnu so sedeli trije možje, ki so bili pač hrabri in katerim se nihče ne bi upal odrekati poguma; in vendar pri tem glasu, pri teh besedah, pri teh kretanjah so začutili, kako jih je spreletel po žilah mrz in strah.

Grimandu so se zježili lasje na glavi, in s čela mu je kapal pot.

— Ah, pravi Aramis, to je torej nečak, to je menih, to je sin miladin, kakor sam trdi?

— Žal, da! zašepeče Winter.

— Torej čakajte! pravi Aramis.

In na te besede vzame z eno grozno hladnokrvnostjo, ki jo je ohranil v najskejnejših nevarnostih, eno izmed pušk, ki jih je držal Tony, napne petelina ter pomeri na tega človeka, ki je stal na pečini kakor hudobni duh.

— Ogenj! zavpije Grimand ves iz sebe.

Athos pa prime puško za cev ter prepreči tako, da Aramis ni izprožil.

— Vrag vas vzemi! vsklikne Aramis, tako dobro sem ga vzel na muho! Poslal bi mu bil kroglo naravnost v prsi.

— Dovolj je, da smo umorili mater, pravi Athos zamolklo.

— Mati je bila zločinka, ki se je spozabila nad nami ali pa nad onimi, ki so nam bili dragi.

— Da, toda sin, sin nam ni storil ničesar.

Grimand, ki je bil vstal, da bi videl učinek kroglice, je zopet sédel malodušno ter tlesnil z rokama.

Mladi človek se glasno zasmehja.

— Ah, ste že vi, pravi, in sedaj vas poznam dobro.

Njegov divji smeh in njegove grozeče besede so odmevale tja čez čoln, veter jih je odnesel dalje, in izgubile so se globoko na horizontu.

Aramis se je ves tresel.

— Mir, mir, pravi Athos. Vraga! Kaj nismo več možje?

— O, pač odvrne Aramis; toda ta-le je demon. In le vprašajte strica, če nisem imel prav, ko sem ga hotel rešiti njegovega dragega nečaka.

Namesto odgovora je Winter samo vzdihnil.

— Vse bi bilo končano! nadaljuje Aramis. Ah, bojim se, Athos, da ste me zapeljali v neumnost s svojo modrostjo.

Athos prime Winterja za roko ter ga vpraša, hoté spraviti pogovor v drugi tir:

— Kdaj priplujemo v Anglijo?

Toda Winter ni čul teh besed ter ni odgovoril.

— Čakajte, Athos, pravi Aramis, morda je še čas; glejte, še vedno stoji na istem mestu.

Athos se obrne siloma v stran, pogled na tega človeka mu je bil očitno mučen.

In res, stal je še vedno na pečini, in luč s svetilnika je padala v krogu okoli njega.

(Dalje pride.)

solo? — Potem pravi, da sem se metal z latinci na gimnaziji, pa da sem bil premagan. Hvala Bogu, nisem užival tega veselja, ker gimnazijo sem gledal le od zunaj, od znotraj pa ne! Druga gorjanska laž! — Nadalje čenča nekaj o „fejšnarskem“ stanu. Dobro! Prašam pa gospoda dopisnika, ali morajo ravno vsi na sveti postati nunci in dohtarji?

Torej, ako si hočem priskrbeti pot k nadaljnjemu življenju, me mora zato opravljati po umazanih in lažljivih cunjah? Pravi, da mi bodejo kar sami pečeni zajci leteli v usta. Seveda, prej si je treba službo priskrbeti, potem pa jih Bog kar obilo daj! — Pregovor pravi, da brez dela ne padajo človeku pečeni golobi v usta. Mogoče samo gorjanu. — Laž od tistega gorjana se nadaljuje. — Tam pri volitvah sem bil izvoljen pri komisiji za zapisnikarja. Dopisnik „Prim. L.“ pa pravi, da sem hotel drugim možem kar ukazovati in da mi za to eden pečenec pod nosom: „Ti si slabši kot drovcepec!“ Da to ni res, izpričujejo lahko vsi takrat v sobi navzoči, pametni možje. Tretja debela gorjanska laž! — Sploh vsaka pitica in besedica v „Prim. L.“, kar se tiče proti meni in drugim osebam, je gola laž! Zahtevam torej, da dotični dopisnik popravi notico, ki je mene osramotila. In zahtevam tudi, če je to resnično, da se on s svojim imenom podpiše.

In to naj si pa posebno zapomni, da laž ima kratke noge.

Prizadeti.

II Del-Otice. — V „Primorskem listu“ z dne 26. marca t. l. št. 13. je dopis iz Dol-Otice, v katerem je od prve do zadnje besedice sama, gola laž. Napad na tukajšnje učitelstvo je tako infamen, da ga more izreči le popolnoma propali človek. Tako obrekovati ter denuncirati zamore samo poživljen človek. Take laži pisati si špoga le baraba najnižje vrste in človek brez vse vesti.

Z dopisom se bode bavila c. kr. sodnija. Iz Ribemberga. — (Pristranska delitev vladne podpore.) Naše županstvo je dobilo v zadnjem času nekaj sodov vitri-jola v razdelitev med občane. Ta delitev se je zvršila dne 6. t. m. Vse velike glave našega občinskega predstojništva so se ta dan poskrile ter je ostal med delitelji jedini podžupan Franc Črnelj iz Vrha in poljski čuvaj Franc Krševan.

Kdo je napravil razdelitveni imenik, nam sicer ni znano, gola istina je in ostane kot pribito, da se je delitev vršila popolnoma pristransko ter se je potrebne kmetovalce naše stranke povsem preziralo. Naj Vam n. pr. navedem: Za orientacijo naj služi oddelek Vas: Tu so dobili Ignacij Kodrič št. 68, Jožef Furlan vulgo „Kolonček“ in udova Katarina Ličen št. 28 svoj del. Vsi ti so volilci II. razreda v obč. zastop, med tem ko so siromašni kmetje naše stranke bili popolnoma ignorirani.

Radi te delitve je naše ljudstvo tako ogroženo, da se je bilo bati celó spopada. Tem našim somišljenikom ni toliko leželo na par kg vitri-jola, temveč zahtevajo jednake pravice kakor njih nasprotniki. Naproša se naše poslance, da ne zamude prilike, storiti potrebne korake, ker smo si popolnoma v svesti, da ni nikjer predpisanih pogojev, da mora biti kmet klerikalec, ako hoče biti deležen gotovih vladnih podpor.

Kakor že popred navedeno, ni našim ljudem toliko leželo na tem malem milodaru, temveč ogrelo jih je preziranje od strani našega slavnega županstva.

Ako hočemo v resnici napredovati, je dolžnost nas vseh zatreči tako nezakonito postopanje do najzadnje korenike.

Iz komenskega okraja.

Štanjel. — (Konec) — Tako so prikorkali do razpotja. Kobdijca sta krenila na desno po novi cesti proti domu, a druga dva dalje proti Štanjelu; prišli do krčme — kjer je bilo pred nedavnim časom zraven „gostilna“ tudi „Gasthaus“ na zidi zapisano — vstavila sta se in poslušala. Notri se je slišalo le nekaj pjanjih glasov in krčmarjev kontra-bas. „No, pojmo domov“ pravi nunc Janezu. „Najbolje“, pravi ta, iz odkorakata dalje še kakih pederet korakov skupaj; ločivši se si stisneta roke in gresta spet v svesti si, da sta danes storila mnogo dobrega za sv. cerkev. In zaspala sta spanje pravičnega!

Z nuncem si nista bila nikdar do volitve prav „huda“ prijatelja, v njegovo hišo ni šel nikdar — in kakor že vemo — tudi po jajca

*) Tako zaničujejo gozdarje. Drugače se jim pa laskajo in lažejo, da bodo delali za gozdarski stan!

in klobase ne. Pa sedaj ob času volitve je drugače: vse je dobro, da le glasuje z njim. Vsi grehi so pozabljeni. Gospod ga ima morda tudi zato rad, ker mu nikdar ne dela sitnosti pri spovednici ne praha v cerkvi. Na dan volitve v kmečki skupini ni vedel, kaj bi volil. Vprašal je soseda, a ta mu pokaže na zid in reče: „Poglejte jih tam na zidu“. „Oni niso pravi, pa tudi sem že pozabil, kako se imenujejo“. Rešil ga je iz zadrege; drugi pristopi k njemu rekoč: „Štrekelj in Gregorin sta tam zapisana, v „Našem glasu“ pa sta še dva Abram in Vran. „Jaz Petrovega in Štreklja ne volim“ in hitel v hišo k dekli ali gospodinji, kar je že, da mu napiše na glasovnico imena ostalih dveh. Vrgel je malo čepico na mizo, pokril se s „kano“ in hajd na volišče. Po poti dohitel je nuncia, ki sta dalje skupaj korakala. Seveda se ne smemo ozirati na to, da so hudomušneži to pobratimstvo z zvižganjem pozdravljali. — Prišedši z volišča ga je nunc posetil na dvorišču pri krogljanju, in ne čudi se, dragi čitatelj, če zveš, da mu je nunc danes ali včeraj zapisal sv. Tri kralje na vrata in morda še sv. Genovefo po vrhu. Domine tudi ne ve, da je „šior Žovani“ volil dr. Bre-celjna radi „kolegijalnosti“ in ne ker je njemu po volji, ker „gliha vkup štrika“.

In na dan ožje volitve, kako je bilo vse veselo pri njem! Že precej zjutraj je šel ljudi klicat skupaj. Nekaj se jih je odzvalo, ker jim je obljubil zganja.

Še večje veselje je bilo po volitvi, ko je bil znan izid istih. „Dohtar“ je bil ves iz sebe, začuvši, da njegova stranka ima 44 glasov večine. „Kaj danes“ je rekel, a jutri, jutri, ko bomo izvedeli, da smo povsod zmaga-li, vse bo godlo, vse bo plesalo“. Zastavo je precej postavil na kol, in rajali so dalje. Proti večeru — za spomin na volitev — so se pošteno zmlatili. Pa kmalu so se zopet pobratili in se dalje veselili pozno v noč, dokler jih ni iznenadilo na zapadu — najbrže v Komnu — pokanje topičev, in kresovi pri Sežani so jim klicali: Memento mori! Da še več, rogali so se jim vriskaje fantje po vasi, klicali so jim: Z Bogom, klerikalci na veke! Povejte otrokom, da so bili nekdanj na Krasu klerikaici, da ne pozabijo: odbila vam je zadnja ura.

Opazovalec.

Iz goriške okolice.

Iz Vrtojbe. (Mal odgovorček dopisniku „Gorice“ z dne 4. t. m.) — Ako se Jakob Gorkič niti ne zmeni za to, kar je pisano v „lib. cunji“, tim manj pritiče pa dopisniku samemu, se oprijeti stvari, ki ne spadajo v njegov delokrog. Ker pa si je g. dopisnik prevzel ta nehalnežni posel, če je še kolikaj pošten, naj pove v prih. „Gorici“, kaj ni res v istej notici „Soče“? Kdo je tisti liber. kapo, pisec iste notice? Ker dan danes ima vsaka hiša v Vrtojbi zmožnega moža za kak dopis. Zato imenujte ga, po imenu, posebno, ker je tako hudoben, da se lasje ježijo brati. Razkrinkajte ga, označite njegova dela, če ste veren kristjan? Ker je grešno takega brezverca in hudobneža prikrivati! Na dan ž njim, in podpišite se s polnim imenom. Vrtojba ne sme kaj takega trpeti. Na gromado ž njim! Ako ne storite tega, Bog Vam odpusti grehe in „Gorici“ tudi. Amen!

Iz Biljah. 8. aprila 1908. — Na nesramni napad v „Primorskem listu“ z dne 2. t. m. št. 14. na mojo osebo pod „Zalostna Sav-nikova slavnost v Biljah“, odgovarjam le toliko, da mene nima biti onih prizorov nič sram; z odkritim čelom lahko stopim pred vsakega poštenjaka, ker vest glede vseh onih nesramnih podtikanj mi nima kaj očitati. — Sram pa naj bode onega brezvestnega dopisuma one notice, kateri naj si s širokim klobukom pokrije čelo, da ne bode razsodno ljudstvo čitalo iz zlobnih oči ono podlost s katero hoče mene kot sokrivca vseh onih dejanj, ki so se dan po moji izvolitvi deželnih poslancem v takajšnji občini kot meni v proslavo izvršila, širni javnosti predstaviti. — Zapomni pa naj si dobro: Lagati in pa grešiti zoper bližnjega čast in dobro ime spada tudi k oni zapovedi, ki se glasi „Ne pričaj po krivem zoper svojega bližnjega!“ O tem naj oni podlež kot vzor klerikalca razmišljuje.

Ivan Savnik, dežel. poslanec.

Domače vesti.

Vlada pomožna akcija za Primorje obsega, kakor se vidi, vendarle samo laški del pokrajine. Zadnja nota prezidija c. kr. minister-skega sveta z dne 6. t. m. poroča, da se je vršila zopet seja glede državne pomoči za la-

sko dele Tirolskega in Primorskega, da se je sestavil program, o katerem se bo kmalu sklepalo v ministerskem svetu, da se odpravi gospodarski in kulturni nedostatk teh delov dežela. Nekaj se udeležiti že letos, drugega pride veliko v proračun prihodnje in nastopna leta.

Torej kakšna je pravzaprav ta akcija? Pozivljamo poslance iz Primorja, da spregovore končno resno besedo z vlado, da ve naše prebivalstvo, pri čem da je. Kajti gospodarska in kulturna pomoč Furlaniji ter zanemarjenju goriških Slovencev — ta bi bila pa lepa!

Poslanec Štrekelj na delu. — Posl. Štrekelj je bil pri ministru za notranje posle, kjer je obrazložil težnje občine Naklo na Krasu, kjer so najslabše komunikacije. Toča in vročina sta napravili v občini lani velikansko škodo. Zahteval je hitre odpomoči. Minister je obljubil, da si poskrbi potrebne poizvedbe ter potem ukrene, kar treba.

Slovensko gledališče. — Predvčerajšnjem „Ob lastnem kruhu“. — Čemu mi bo denar? Ne maram ga, denara, ne maram bogatstva, ne maram ga, ker iz kopice cekinov vpije kri, vpije znoj in vpijejo tisočeri in tisočeri žulji ubogih trpinov pod zemljo in nad zemljo. Ne maram dedščine, nič, prav nič ne maram od tistega srebra in zlata, ki ima madež na sebi, da je ukraden tisočerm lačnim in žejnim. Ne in ne! Tako govori človek v mladosti, človek idealov poln, ki čuti v sebi gnjus do krivic, ki se godijo trpečemu človeštvu, ki čuti v sebi moč in voljo, da vse na en mah predrugači. Zamahne z roko, napiše knjigo, učeno in modro, govoril bo ljudstvu pametno in podučevajoče in glej! svet bo predrugačen in vsa socialna zla bodo odpravljena. In denar, čemu bi rabil denar, ko imam v sebi toliko moti, toliko znanja, čemu bi mi bil denar in še posebno denar, kateremu se pozna, da ima pege na sebi, da je drugim ukraden. Aj, denar, ti socialno zlo in obenem socialna dobrota! — Pade človek — revščino in duša, ki je bila poprej tako idealov polna, pade v blato in srce mu zahrepeni po udobnosti in bogatstvu.

Tuj kruh je grenak kruh, srečen je človek le ob lastnem kruhu! Bogatega fabrikanta je imel Dragutinovič popolnoma v svoji oblasti. Bogatin, flegma, miren do skrajnosti pri še tako razburljivi sceni, hladni računar, brez srca do ubogega ljudstva, katero izkorišča, to je Megušar, to je bil tudi Dragutinovič. Oče hladen, sin (Nučič) pa tembolj temperamenten, poln ognja, poln navdušenja, poln gujeva.

Hei (gč. Kreiso va) flegma kakor oče uživala se je prav dobro v svojo ulogo. — G. Danilo in ga. Danilova hočeta drug drugega v proizvajanju nadkriljevati; če to dosežeta, ne vemo, menda ne premaga drug drugega. — Varovanka (gd. Thalerjeva) je prav po inštitutsko-naivno odigrala svojo vlogo. Naravno je igral tudi g. Povhe ulogo „pumparja“. Sploh je bilo s to igro občinstvo jako zadovoljno in so želi igralci mnogo priznanja in ploskanja.

Tudi včerajšnja predstava je privabila precej občinstva v „Trgovski Dom“. — Igrali so igro „Velika srenja“, velika srenja zaslepljenih, ki verujejo, da so jim žene zveste, dočim jih te z njih najboljšimi in najožjimi prijatelji varajo. Glavno ulogo je imel g. Nučič, ki se je jako dobro uživel v vse manire in geste visokega aristokrata, mogotca, lahkoživca in lahkomiselnega človeka. Dopadel je občinstvu tudi g. Dragutinovič, ki je v vlogah cinika, satirika naravnost neprekosljiv. Kakor je bila predvčerajšnjem

Danilova dobra kot svetnikova gospa, ravnotako se je pokazala včeraj kot spretno ljubimko. Colona (g. Danilo) je spretno izvršil svojo ulogo od — prostica podpore in službe do — ministra. Pohvalno moramo omenjati tudi druge: g. Povhe kot doktorja itd.

Današnja gledališka predstava: Pohujšanje v dolini šentflorjanski vzbuja obče zanimanje. Sloveče Cankarjevo delo se vprizori danes v našem gledališču. Farsa je pisana krasno, jezik, slog sta neprekosljiva, in vsebina taka, da mora privabiti kar največ občinstva v Trgovski Dom. Dosedanje predstave so bile delo tujih avtorjev — tu pa se nudi domače, imenitno delo. Torej drevi poslušat Cankarja!

„Mamzell Nitouche“, opereta v treh dejanjih. Spisala Meilhac in Milland, godba Herveya. Premiera v soboto zvečer ob 8. uri. Opereta je v vsakem pogledu nekaj lepega, godba krasna, očarljiva. Mamzell Nitouche je komponirana l. 1880. in se je od tedaj pri repertoirih vseh gledališč udomačila. Kar je posebno omeniti, je skoz in skoz duhovit libretto, kateri sam učinkuje kot duhovita veselegra s svojimi dovtipi. Hervejeva fina pristno francoska godba prekosi vse dosedajne operetne godbe dunajskega žanra. Znamenito se je posrečilo komponistu resno cerkveno godbo parafrazirati v veseli operetni ton. Prizori v kasarni, gledališču in samostanu so res nekaj posebnega.

Godbo preskrbi orkester pehotnega polka št. 47. v Gorici. Opereto dirigira operni kapelnik g. H. Benisek iz Ljubljane.

Radi velikih stroškov uprizoritve se cene neznatno povišajo.

Za kolono. — Dvorni svetnik pl. Schultern je bil od petka do torka pričeni v Dolenjah po celi Furlaniji, končavši v našem Št. Ferjanu, ter na podlagi materijala od mons. Faiduttija preiskal razmere med koloni. Spremljal ga je deželni poslanec Gasser. — Vladin odposlanec je zaslišal veliko kolonov in pregledal njihove pogodbe in njih stanje v obče. — Konstatovalo se je, da se kolonom razmeroma dobro godi tam, kjer se gospodarji sami brigajo za svoja posestva. — Najhujše zlo za kolone in tudi gospodarje pa je starodavni rok za pogodbe od leta do leta — 11. majnik. Do tje ne ve kolon, ali mu bo pogodba podaljšana. Do 11. maja je pomladno delo že pri kraju. Kako se mu more posvetiti z vso vnemo kolon, ki ne vé, ali ostane po 11. majniku še na posestvu? — Vladin odposlanec je odšel še v Istro in potem pojde na Tirolsko.

Slovensko gledališče in klerikalci. — V Gorici imamo sedaj lepe gledališke predstave. Obisk je dovoljen. Klerikalci pa bojkotirajo tudi te predstave. „Gorica“ je bila sicer v soboto toliko prijazna, da je naznanila, da bodo gledališke predstave, ali kje bodo te predstave, tega ni hotela povedati. V torek je poročala o marsičem nepotrebnem, o slovenskem gledališču v Gorici pa niti besede. Iz katoliškega „Centrala“ se nosili te dni vabiti okoli, ga naj gre do ljudje poslušat neke „volksängerje“ v Central, slov. gledališče pa prezirajo ter odvrčajo svoje ljudi od njega. — Če pride kaka nemška ali laška družba v Gorico ter daje predstave v laškem gledališču, takrat se vidi po ložah in prvih sedežih slov. katoliške junake, v slovensko gledališče pa jih ni. — Tako gradijo klerikalci slovensko Gorico. Tako nadaljujejo sistematičen bojkot proti vsakemu pravemu napredku v Gorici.

Zato pa je toliko večja dolžnost našega občinstva, da se udeležuje predstav vedno v

Zahvala.

Vsem velečenjenim gg. veleposestnikom, ki so mi dne 30. marca t. l. pri dopolnitvi politvi v veleposestvu izkazali zaupanje, da so me volili deželnim poslancem te skupine, izrekam tim potom svojo najtoplejšo zahvalo, zagotavljam jim, da bom vse svoje moči kot deželni poslanec uporabil za zboljšanje in povzdigo kmetijsko-gospodarskega razvoja naše slovenske goriške domovine.

V Biljah, dne 9. aprila 1908.

Ivan Savnik,
deželni poslanec.

lepem številu. Obžalovanja pa je vreden, kdor bi se dal strahovati po klerikalcih.

„Zopet jedna točka programa „Kmetičkih zvez“ uresničena“ — tako vaktika „Gorica“. Poglejmo si to točko! „Gorica“ pravi, da je vlada dala kršćansko-socialnim poslancem zagotovilo, da rezervistom 11. in 12. letnika ne bode treba več delati orožne vaje pri domobrancih. S tem da je zopet jedna točka programa „Kmetičkih zvez“ uresničena.

Sleparji! Takega zagotovila vlada ni dala. Minister za deželno brambo Georgi je dosti jasno povedal v državnem zboru, da zadnji dve orožni vaji hoče vojna uprava opustiti le tedaj, ako se zviša število novincev za deželno brambo.

Opustitev zadnjih dveh orožnih vaj bi bila torej presneto draga, ker minister hoče toliko več vojaških novincev. Toliko več mladencev naj bi šlo od doma, ki bi služili pri vojakih določen čas ter potem hodili seveda na vaje, v to svrhu, da se opustita zadnji dve orožni vaji.

Kaj take „dobrote“ podaruje našemu kmetu „Kmetička zveza“?!

Te „Kmetičke zveze“ so le v škodo kmetu. Zdaj hočejo, da naj gre še več kmetičkih fantov k vojakom le zato, da odpadeta zadnji dve orožni vaji, kateri imajo klerikalci v programu „kmetičkih zvez“. Lep program! Res! Samo vsak pameten kmet ga mora preklesti ter ostati daleč proč od „Kmetičke zveze“, ki zahteva od kmetičkega trpina še več krvnega davka, nego ga daje doslej!

Vojaške vesti. — Včeraj sta prišli v Gorico 2 kompaniji pionirjev 11. bataljona iz Přemysla. Na kolodvoru jih je pričakala godba 47. pešpolka, vojaški dostojanstveniki z brigadirjem Seibtom, vlado je zastopal višji komisar baron Teuffenbach; zastopnika goriskega municipija ni bilo, dasi je dobil municipij povabilo. Pionirji so nastanjeni na gradu. — V Krmini sta došli v ponedeljek 2 kompaniji tuk, pešpolka št. 47. Godba jih je spremljala v Krmini. Sprejeti so bili tam jako slovesno. Krmini je bil v zastavah. Samo irredentovcev ni bilo blizu. Vojaški poveljnik je povdarjal potrebo dobrih odnosov med prebivalstvom in vojniki. — V Trzinu so pričakali lovce z godbo, nagovoril je poveljnika vladni komisar, ki vodi občinske posle. — V Gradišču ob Soči je sprejel lovce iz Trsta okrajni glavar, zastopnika županstva ni bilo blizu, tudi godbe ne. Pred tremi leti pa so bili sprejeti lovce jako slovesno. — V Sežani je došel 1 bataljon 98. pešpolka iz Trsta. Sežana je sprejela slavnostno vojakove. Sežana je bila v zastavah, vse pa je prišlo pozdravit došle vojakove.

Razstava. V tuk. trgovski in zbornici bo od 12. t. m. naprej razstava reprodukcij imenitnih slikarskih in kiparskih del zadnjega stoletja. Razstava bo odprta od 10. dop. do 1. pop. in od 3. do 6. pop. vsak dan, ob nedeljah in praznikih pa le od 10. dop. do 1. pop.

Najnovejši semeniški profesor. — Profesorjem v osrednjem semenišču v Gorici je imenovan č. g. Svitoslav Premrou; predava gospodarsko organizacijo, pred vsem zadržugarenje. Nastopil je prvič v sredo 1. aprila t. l. Usodepolni dan 1. aprila! V proslavo njegovega nastopa je padel meteor z neba.

Poslušali so ga slovenski in hrvatski bogoslovci, katerim bo, kadar izlezejo iz semenišča, duhovska služba postranska stvar, glavna pa „gospodarska organizacija“, sloneča na zlorabi vere in cerkve.

Uvedel je Svitoslav sam dr. Pavlica, predsednik „Goriške zveze“. Predavanja se nadaljujejo. — Svoje milostno dovoljenje za mesto zadržugarskega profesorja v semenišču je dal seveda nadškof in knez, vrhni general in komandant klerikalne stranke. Vspodbodila pa ga je v to lepo misel „Goriška zveza“.

Kar je svoji ženi protil s smrtjo in streljal na njenega brata, ko jo je hotel varovati pred napadi, je bil obsojen pred okrajno sodnijo v Gorici Štefan Čejan iz Moše, 31 let star, na 13 mesecev težke ječe s postom in trdim ležiščem vsak mesec.

Opozarjamo glavno občinstvo na oglaš g. Petra Grudna o otvoritvi nove zaloge koruze, ovsu, otrobi, fižola in drugih deželnih pridelkov.

Od Volčjadrage do Št. Petra je zgubil nekdo, ko se je peljal v Gorico v ponedeljek 30. pr. m., srebrno žepno uro s trakom v slovenskih barvah. Kdor jo je našel, naj jo izroči polirju v Volčjadrugi, kjer dobi nagrado.

Zveza narodnih društev.

Predavanja. V nedeljo je predaval g. dr. Dinko Purc v vipavskem Selnu: „O pomenu izobraževalnih društev za kmetički stan“. Vkljub neugodnemu vremenu je prišlo 150 ljudi, ki so z zanimanjem poslušali g. predavatelja. — V Grahovem je pa predaval isti dan g. dr. Ernest Dereani: „O jetiki (tuberkulozi)“. Poslušalo ga je 40 poslušalcev, mnogi pa so bili mokro vreme.

— Tretje naznanjeno predavanje v Devinu je moralo odpasti radi obolenja g. predavatelja.

Tamburaško in porsko društvo „Svoboda“ v Renčah priredi prvo nedeljo maja veselico s petjem in spevoigro: „Krivoprišežnik“. Sodelujejo nekateri člani nar. gledališča iz Trsta. Režiser g. J. Štoka. Ker je isti dan tudi sklep šolskega leta na obrtno-nad. šoli za zidarje, združen z razstavo risarskih izdelkov, bode preskrbel odbor vse potrebno, da poda obiskovalcem lepo zabavo. Druga bratska društva, ki bi nameravala imeti isti dan veselico, so naprosena ozirati se na to, da radi sklepa obrtno-nad. šole ni mogoče veselice imeti ob drugem času.

Bratno in porsko društvo Ribenburg-Svigrad je imelo dne 28. pr. m. občni zbor, na katerem so bili izvoljeni: Cigoj Vinko, predsednik; Anton Gerzej, podpredsednik; Ivan Mihelj, Josip Saksida, Alojzij Ličen, Alojzij Mihelj in Fran Ličen, odborniki.

„Narodna čitalnica“ pri Sr. Luciji je imela dne 28. marca t. l. svoj redni občni zbor, na katerem se je izvolil nov odbor. Ta se je konstituiral v prvi odborovi seji kakor sledi: Lucijan Kovačič, predsednik; Jos. Rakušček, podpredsednik; Alma Kovačič, tajnica; Anton Mikuz, blagajnik; Božidar Božič, Anton Fon in Jos. Slamič, odborniki. Na občnem zboru se je med drugim sklenilo, da se ustanovi tekom leta knjižnica, ter je bil v to svrhu izvoljen poseben odsek, ki naj skrbi, da se stvar čim preje realizira. Vsak še manjši donesek k tej knjižnici z veseljem in hvaležno sprejemajo člani tega odseka, ki so: Jos. Rakušček, Božidar Božič in Alma Kovačič.

Trgovsko - obrtno in gospodarske vesti.

Kmetička šola v Gorici konča svoj prvi zimski tečaj dne 11. aprila. Ta dan predpoldne (ob 10.) bo javna poskušnja. Vsakdo se lahko prepriča, koliko zamorejo pridobiti kmetički sinovi v kratkem času petih mesecev v ti šoli. —

Vinska razstava in vinski semenj v Tomaju. — Kraško vinarsko društvo v Tomaju priredi dne 1., 2. in 3. maja v Tomaju vinsko razstavo in vinski semenj. V nedeljo dne 3. maja pop. bo obenem v Tomaju shod kraških vinogradnikov.

1300 kg modre galice je razdelila vlada med revne vinogradnike iz nekaterih občin na Vipavskem in v Brdih, ki so prišli vsled toče v l. 1905. in vsled suše v l. 1906. v veliko gospodarsko stisko.

Cena pšenice pada. — Zadnje dni je zopet pala cena pšenice v Budimpešti. V dveh dneh je pala cena za 40 stot. Vzrok je temu neuspela spekulacija trgovcev z žitom in tudi povoljno stanje zetev.

C. kr. skladišča v Trstu sprejemajo zopet brez izjeme vsakovrstno blago za Trst prosto luko. Zatorej se sprejema od danes naprej brez izjeme vsakovrstno blago za Trst prosta luka južna železnica.

Politični pregled.

Državni zbor. — Za nujnost Pogačnikovega predloga glede rekrutnega kontingenta so glasovali za nujnost 303 poslanci, proti pa 122. Posl. Hribar je zahteval, da se mora s mostovom postopati bolj humano. — Predsednik se je včeraj spominjal pokojnega poslance Kaiserja. Zbornica je pričela na to razpravo o ustanovitvi ministerstva za javna dela.

Tržaška volilna reforma. — V torek je imel odsek svojo plenarno sejo, v kateri pa ni prišlo do zaželenega sporazumljenja med Slovenci in Italijani. Sklenilo se je, da je obvestiti namesništvo o tem negativnem vspehu. Navskrižje je glede števila mandatov za okolico in pa onih štirih občin, spadajočih k okolici, ki se imajo po vladnem načrtu priključiti k mestu. Italijani se upirajo temu priključitju.

Kranjski deželni predsednik Schwarz importira v vladno službo kar le more nemških uradnikov, četudi ne znajo nič slovensko. Nemškiutar Detela, propadli klerikalni kandidat, postane deželni svetnik, dasi še ni na

vrti; preteriran bo drugi uradnik, ki zasluži ono mesto, ali ni všeč Schwarzu. Nemške praktikante sprejema Schwarz kar pod roko. — Tako dela v sporazumu in z odobravanjem kranjske klerikalne stranke.

Gospodarska zbornica na delu. — Ustavna stranka gospodarske zbornice izdeluje dva važna predloga. Poslanec dr. Grabmayer bo vsestransko utemeljeval predlog za razdolžitvev posestev, a prof. Ludvig bo predlagal ustanovitev državnega sanitetnega urada. Posl. dr. Baernreither izdeluje zakonski načrt glede skrbi za mladino.

Nemški cesar v Pulju? — Nemški cesar se snide v Pulju z avstrijskim prestolonaslednikom nadvojvodo Franc Ferdinandom najbrže prve dni meseca maja.

Razne vesti.

Četili ranjega srbskega kralja Aleksandra. — Pred okrajno sodnijo v Varšavi se bo vršila v kratkem zanimiva razprava. Varšavski čevljar Kaminsky je bil prejšnje čase založnik srbskega dvora. Leta 1900. pred ženitvijo kralja Aleksandra je še dobil po srbskem konzulu v Varšavi naročilo za več parov čevljev za kralja in nevesto. Kaminsky je odposlal čevlje, ali denarja ni dobil nič za nje. Sicer je večkrat tirjal, pa vselej zaman. Sedaj je vložil tožbo proti srbskemu generalnemu konzulu v Varšavi za 240 rubljev za one čevlje. Svoji tožbi je pridjal potrdilo, da je bil umorjeni kralj Aleksander pokopan v čevljih, katere mu je bil poslal Kaminsky.

Lev Tolstoj. — Tolstoj je ozdravel. Sedaj poučuje kmetičke otroke v zgodovini, zemljepisju in razlaga jim evangelij.

Tolstojeva osemdesetletnica se proslavi res na slovesen in dobrodelen način. V Berlinu, Parizu in Londonu so se osnovali pripravljalni odbori v proslavo Tolstojeve osemdesetletnice. Petrogradski mestni svet se tudi pripravlja na slovesno praznovanje Tolstojeve 80. letnice. Zgraditi mislijo šolo, ki bi nosila Tolstojovo ime; napraviti hočejo za 40.000 učencev v petrogradskih ljudskih šolah berila z izvlečki iz Tolstojevih del; slika Tolstojeva se ima obesiti po vseh šolah; hoče se napraviti tudi celo vrsto humanitarnih in filantropičnih zavodov, kakor ljudske knjižnice, ljudske kuhinje, ogrevalnice, azili za reveže brez strehe, vse to povodom jubileja.

Tat, ki je povrh še pretepel svojo žrtev. — V torek zjutraj stal je v ul. Barriera vecchia v Trstu voz senna, lastnina Franciške Jarc iz Doberdoba. Za trenutek je kmetica pustila voz brez varstva; ko se je povrnila na mesto, je zapazila človeka, ki je hotel odnesti butaro senna. Ona je hotela preprečiti tatvino; tat, jezen, da je bil zasačen, je pa začel neusmiljeno pretepati ubogo kmetico. Na krik je prišel redar, ki je predrznega zmoviča spravil v luknjo.

Ljubljanski škof Anton Bonaventura stoji pred konkurzom. Na svoji grajščini v Gornjemgradu je dogospodaril. Gospodarstvo vodi sedaj ljubljanski stolni kapitelj. Zavoženo pa je vse, in polno tožba ima škof na hrbtu, tako da pride posestvo pod kladivo! Katoliško gospodarstvo!

Državni poslanec Sternberg se je dvobojeva s poslancem Bergmannom, ki ga je razžalil v zbornici. Bergmann je bil ranjen v desno roko. Dvobojevnika sta se spravila.

Besansko-hercegovinski pešpolk št. 4. je došel z Dunaja v Trst. Sprejem je bil prav slovesen. Pričakovali so Bošnjake namestnik, župan in razni drugi dostojanstveniki. Z godbo na čelu so korakali vojniki v mesto, spremljala jih je velika množica, ki je bila vsa navdušena ob zvokih tržaške himne „Viva S. Giusto“. Nastanjeni so v veliki vojašnici, v bivši kadetnici, deloma na gradu in deloma v bivšem poslopju mestne zastavljalnice.

V Rovinj v Istri je došel 24. lovski bataljon iz Budimpeste. Sprejet ga so prišle vse

oblasti; občinstvo je pozdravilo vojakove pri srčno.

Zveza slovenskih odvetnikov je zborovala v nedeljo v Ljubljani ob lepi udeležbi. V Zvezi je 71 članov. Poročalo se je tudi o rabi slovenščine v raznih deželah. Poročilo za Primorje je odpadlo, ker je bil poročevalec zadržan. Za Koroško je poročal dr. Brejc. Tam so razmere najslabše, ker se slovenščina sistematično izpodrija. Sprejeti so bili razni predlogi, med njimi ti-le:

Odboru se naroči, da deluje na to, da bi izvidi sodnih zvedencev vedno v jeziku obtoženca. (Pisemni predlog dr. Krisperja).

Odboru se naroči, da po možnosti dopolnje vsem slovenskim odvetnikom in notarjem sklep zbora, da mora vsak izmed njih vlagati povsod le slovenske vloge, in se jim naznani tudi imenik sodišč, ki morajo sprejemati slovenske vloge. (Predlog dr. Kokalja).

Izvede naj se zakonitim potom popolna jezikovna enakopravnost za vse dežele, kjer prebivajo Slovenci, istočasno ko se izvede to na Češkem. (Predlog dr. Brejca.) Ta resolucija se sporoči ministrskemu predsedniku in obema slovenskima kluboma v drž. zboru.

Salon Robes.

Najnovejša izdelovalnica modernih damskih oblek in bluz najnovejšega dunajskega kroja.

Ker se je uspeh tega modernega podjetja že pokazal, je mogoče postaviti vsi obilnega prometa, cene primerno nizke.

Z ozirom na to, da se nahajajo vse potrebščine v zalogi, se računajo iste cenj. odjemalkam po lastni kupni ceni.

Salon Robes GORICA Corso Verdi 26.

Št. 747
O. š. sv.
Predmet: Razpis učiteljskih služeb v okraju.

Razpis

učiteljskih mest v sežanskem okraju.

V tem okraju razpisujem ta-le učiteljska mesta:

1. mesto višega učitelja na štirirazrednici v Nabrežini;
2. mesto višega učitelja na dvoirazrednicah v Kostanjevici in v Tomaju;
3. mesto učitelja-voditelja na enorazrednicah v Avberu, na Barki, v Mavhinjah, Kobljeglavi, Koprivi, Štjaku, Štomažu in Velikemdolu;
4. mesto učitelja na trirazrednici v Lokvi, na štirirazrednici v Nabrežini in na petirazrednici v Komnu in v Sežani;
5. mesto učiteljice na trirazrednici v Lokvi, na dvorazrednicah v Kostanjevici, v Pliskovici in v Štanjelu.

Službeni prejemki so določeni v deželnem zakonu od dne 14. januarja 1906. l. dež. zak. in ukaz. št. 10.

Pravilno opremljene prošnje naj se predložijo službenim potom podpisane mu uradu v dobi štirih tednov po oglasu tega razpisa v uradnem časopisu »Osservatore Triestino«.

Nezadostno opremljene prošnje se zavrnejo.

C. kr. okrajni šolski svet v Sežani,
dne 3. aprila 1908.
Predsednik: **REBEK.**

Lepo se Vam zahvaljujem za Vaše testenine, koje so

jako izvrstne

ter sem vrlo zadovoljna z njimi, tako priznava hrvatska trgovska gospa Katarina Germak iz Nove Gradiske Prvi kranjski tovarni testenin v Il. Bistrici, ko zopet naročuje.

Andrej Fajt pekovski mojster

v Gorici Goran Franc. Glas. št. 2.
Filijalka v Dornbergu.

Sprejema naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinejšega, za nove maše in godove, kolače za birmance, poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov.

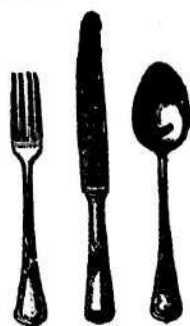
Ima tudi na prodaj različne moke, fino pecivo, fina vina in likerje po zmernih cenah.

Za veliko noč priporoča goriške pince, potlice itd.

Bratje Tannenberger, Dunaj IX. Währingstr. 22.

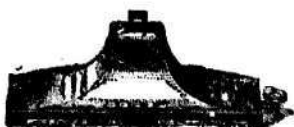
Največja specialna zaloga umetnih predmetov iz kitajskega srebra, alpaka, medenine, bakra in nikla. Bogata zaloga daril za vsako priliko.

Jedilno orodje in drugi predmeti neprekosljive kakovosti.

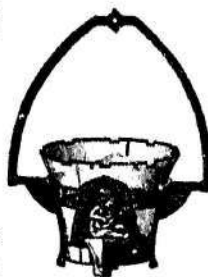

Modell „37“

Sprejemajo se razna popravila.
Dopisuje se v slovenščini, italijanščini
in nemščini.

Cenik se pošlje na zahtevo zastoj in poštne
prosto. Poština in zavojnina se pri pošiljavih
ne zaračuna.

Lastno izdelovalnico sraja

in vsega perila za dame
in gospode

priporočata

Pregrad & Černetič
Trgovski dom.

Za politični okraj Tolmin

iščejo se agenti s plačo
za prodajo nekega predmeta,
ki ga rabi vsaka družina.
Ponudbe je pošiljati post. rest.
pod šifro: „Fermo“ Gorica.

Novo moderno sukno
za moške obleke
se kupi v
Trgovskem domu
po zelo nizki ceni.

V najem se oddasti
2 meblovani sobi
s prostim vhodom
na Travniku št. 13.

Odlikovana pekarija in sladčičarna
Karol Draščik
v Gorici na Koru v (lastni hiši)

zvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfinejšega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, odlikovane velikonočne pince itd.
Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali v originalnih butelkah. Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno posredstvo po jako zmernih cenah.

Prva goriška tovarna umetnih ognjev

s strojnim obratom izdeluje: rakele, bengalične ognje, rimske sveče, kolesa itd. itd.

Posebnost: papirnati topiči.

Nadalje priporoča: jubilejne transparente v velikosti cm 120 x 200 s podobo cesarjevo in v velikosti cm 100 x 150 z monogramom.

Ferd. Makuc

pooblaščen in priznan pyrotehnik
Gorica, tekalšče Frana Jes. 34.

Iz prijaznosti se sprejemajo naročila tudi v kavarni „Dogana“ tik sodnijske palače.

Lekarna Cristofolletti v Gorici na Travniku.

Trskino (štokfišjevo) jetrno olje.
Posebno sredstvo proti prsnim boleznim in splošni telesni slabosti.
Izvirna steklenica tega olja naravnorjene barve po K 140, bele barve K 2.
Trskino železnato jetrno olje.

Raba tega olja je posebno priporočljiva otrokom in dečkom, ki so nervozni in nežne narave.

Trskino jetrno olje se železnim jodcem. S tem oljem se ohranijo v kratkem času z gotovostjo vse kostno boleznim, žlezni otoki, golše, malokrvnost itd. itd.

Cena ene steklenice je 1 krono 40 vinarjev.

OPOMBA. Olje, katerega naročam direktno iz Norvegije, preišče se vedno v mojem kem. laboratoriju predno se napolni steklenice. Zato zamorem jamčiti svojim č. odjemalcem glede čistote in stalne sposobnosti za „dravljenje“.

Cristofolletti jeva pijača iz kine in železa.

najboljši pripomoček pri zdravljenju s trskim oljem.

Ena steklenica stane 1 krono 60 vinarjev.

Naznanilo.

Naznanjam slav. občinstvu, da sem otvoril v
Rabatišču št. 22

z logo

koruze, ovsa, otrobi, fižola in drugih deželnihi pridelkov.

Priporočam se slav. občinstvu za obilen obisk
in zagotavljam točno postrežbo in zmerne cene.

Z odličnim spoštovanjem

Peter Gruden.

**Kakor vlita
stoji obleka
kupljena pri tvrdki
J. MEDVED
Gorica.**

Priporočajo se tudi
čevlji in klobuki najboljšega izdelka.

Razglas.

Pri grajščini v Rihemberku
se bodo prodajale dne 16. t. m.
ovce z mlekom, kojima se ravno
tisti dan odvzamejo mladiči.
Prodajalo so bode tudi ovce z
jagneti, ki so še premajhna za
meso ter več samcev lanskega
leta.

Varstvena znamka: „šidro“
Einimant. Capsici comp.
Nadomestek za

Anker-Pain-Expeller

je povsod pripoznano kot najboljšo
sredstvo proti prehlajenju itd. Za ceno
80 vin., K 140 in 2— se dobi po
vseh lekarnah. Pri nakupu tega tako
priljubljenega domačega zdravila se je
posluževati le originalnih steklenic v
skatljah z našo varstveno znamko „šidrom“
ker le tako je zagotovljeno, da
je izdelek pravi.

Dr. RICHTERJEVA LEKARNA
K „zlatemu levu“ v Pragi
Elisabethgasse štov. 5. nova.
Dnevno razpoložljive.

Išče se
spretni kamnoseški poslovodja

kateri ima izkušnjo in je vešč kalkulacije.

Eventualno si obrt s časoma lahko nakupi.

Ponudbe s prepisi spričeval na „Prvo južno-
stajersko kamnoseško industrijsko družbo, Celje“.